

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27, Split

Poslovni broj: P-3805/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Ivani Jukić, u pravnoj stvari tužiteljice Mire Beović iz Gata, Poljička cesta 61, OIB: 52021590228, koju zastupa punomoćnica Manuela Mamić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika Darka Franceschia pok. Antuna iz Zadra, Stjepana Radića 8, OIB: 03038108609, kojega zastupa punomoćnik Božo Vrkić, odvjetnik u Zadru, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 18. rujna 2026., u nazočnosti parničnih stranaka te punomoćnica tužiteljice Manuele Mamić i punomoćnika tuženika Bože Vrkića, na ročištu za objavu odluke, dana 26. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je tužiteljica Mira Beović isključiva vlasnica nekretnina označenih kao čest. zem. 7165/4 i 7165/8 ZU 963 KO Tugare pa se ovlašćuje tužiteljica da temeljem ove presude zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva na navedenim nekretninama uz istovremeni izbris prava vlasništva sada upisanog na ime tuženika.
- II. Dužan je tuženik Darko Franceschi, OIB: 03038108609, u roku od 15 dana nadoknaditi tužiteljici Miri Beović, OIB: 52021590228, parnični trošak u iznosu od 2.625,74 EUR.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj ovom sudu 25. ožujka 2019. se navodi da je tužiteljica stvarna i isključiva vlasnica čest. zem. 7165/4,8 Z.U. 953 K.O. Tugare, ali je u zemljišnoj knjizi pogrešno upisan tuženik kao vlasnik predmetne nekretnine. Prednici tužiteljice, njen pradjed, zatim djed pok. Ivan Jurišić i baka Olga Jurišić te pok. otac Miljenko Jurišić su bili stvarni vlasnici i posjednici predmetnih nekretnina preko 100 godina. Obzirom na konfiguraciju terena koji je teško pristupačan te su se nekretnine koristile za sječu drva za ogrjev, a za transport su se koristili magarci koje je imala i obitelj tužiteljice, pri čemu su mještani točno znali međe kojih se svatko držao te su viđali jedni druge prilikom rada. Tužiteljin otac plaćao je porez te je upisan kao posjednik u Posjedovnom listu-

194 za K.O. Tugare, a tužiteljica je proglašena nasljednicom čest. zem. 7165/4 rješenjem o nasljeđivanju iza smrti svog oca Milenka (Miljenka) Jurišića (O-143/08) pri čemu je ova nekretnina tek 2015. cijepana u podčestice 7165/4 i 7165/8.

1.2. Pozvani nasljednici su na ostavinskoj raspravi postigli sporazum o diobi nekretnina u ostavinskoj masi, tako da je upravo tužiteljica stekla čest. zem. 7165/4, ali je u rješenju o nasljeđivanju omaškom navedeno da ta nekretnina pripada tužiteljinoj majci i bratu, nakon čega je zatražen i donesen ispravak rješenja o nasljeđivanju, čemu je samo djelomično udovoljeno jer u ispravak nije ušla čest. zem. 7165/4.

1.3. Međutim, između tužiteljice i njezinog brata Borisa Jurišića nema spora da je tužiteljica od 2008. jedina vlasnica predmetne nekretnine koja sada ima oznake 7165/4 i 7165/8. U katastarskom operatu upisan je otac tužiteljice kao isključivi posjednik od 1982., a prije njega je bila upisana Olga Jurišić.

1.4. Dosljedno, tužiteljica je vlasništvo stekla dosjelošću čiji učinci nastupaju po samom Zakonu, u trenutku kada se za to ispune pretpostavke, bez upisa u zemljišne knjige, time da je stjecatelj ovlašten ishoditi upis stečenog prava vlasništva, pa je predloženo donošenje presude na utvrđenje da je tužiteljica isključiva vlasnica čest. zem. 7165/4, /8, Z.U. 953 K.O. Tugare uz ovlaštenje da temeljem presude zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva na navedenim nekretninama uz istovremeno brisanje sa imena tuženika.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivio tužbi i zahtjevu predlažući ga odbiti te osporavajući navode iz tužbe.

2.2 Podneskom od 26. ožujka 2020. tuženik ističe kako je vlasništvo predmetnih nekretnina stekao nasljeđivanjem iza smrti svog oca Antuna Franceschi pok. Antuna, a koji je iste stekao nasljeđivanjem svog prednika Emila Franceschia, pa ove nekretnine predstavljaju ostavštinu obitelji Franceschi koja je u zemljišnim knjigama gotovo stotinu godina upisana.

2.3. Obzirom da je tužiteljici bilo poznato da je u zemljišnim knjigama tuženik upisan kao vlasnik zaključiti je kako je tužiteljica imala dovoljno razloga posumnjati u poštenje svog posjeda, radi čega nije mogla steći pravo vlasništva dosjelošću. Tuženik da je svoje pravo upisao temeljem valjane pravne osnove, jednako kao i njegovi prednici.

2.4. Opreza radi, tuženik je osporavao samostalan posjed tužiteljice i njenih prednika obzirom na narav nekretnina, pristupačnost te dislociranost mjesta prebivanja tuženika i njegovih prednika u odnosu na predmetne nekretnine.

3. Ovaj sud je dana 21. prosinca 2021. donio prvostupanjsku presudu pod poslovnim brojem P-1330/2019, kojom je u cijelosti prihvaćen tužbeni zahtjev, a koja presuda je, po izjavljenoj žalbi tuženika, ukinuta rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-478/2022-3 od 2. listopada 2025.

3.2. U obrazloženju ukidnog rješenja, drugostupanjski je sud naveo da je prvostupanjski sud, ukoliko je sumnjao u vjerodostojnost isprava na listu 41 i 42 spisa, odnosno da iste nisu izdane od strane nadležnog tijela, trebao na ove okolnosti saslušati tuženika kao stranku u postupku te ga pozvati da u spis dostavi povijesni

zemljišnoknjižni izvadak za predmetne nekretnine, time da je, prema shvaćanju drugostupanjskog suda, tužiteljica trebala navedene dokaze priložiti već uz tužbu.

3.3. Nadalje je drugostupanjski sud u ukidnom rješenju dao uputu ovom sudu da pozove stranke ili da će isti sam, po službenoj dužnosti, dostaviti u spis potpun povijesni zemljišnoknjižni izvadak za predmetne nekretnine, jer da onaj koji tuženik prilaže uz žalbu ne sadrži posjedovnicu te da će potom ocijeniti odnosno utvrditi stanje upisa u povijesnom zk izvatku, odnosi li se isti na utužene nekretnine te ukoliko da, da će pozvati tužiteljicu da se očituje o tome je li njezin prednik imena Ante Jurišić pok. Ivana, predmetnu nekretninu kupoprodajnim ugovorom od 10. rujna 1982. godine prodao Stefanu Baučiću pok. Joze, te da će se u odnosu na ove okolnosti prosuđivati i ocijeniti navode iz stranačkog iskaza tužiteljice i saslušanih svjedoka, posebno u odnosu na spornu činjenicu jesu li tužiteljica i njezini prednici bili poštteni posjednici predmetne nekretnine, a o čemu da ovisi pravilna odluka u ovoj pravnoj stvari.

3.4. Zaključno, drugostupanjski sud je smatrao da se savjesnost (poštenje) posjeda inače pretpostavlja, te da onaj tko tvrdi suprotno, treba to i dokazati, a da je tuženik, za sada, obzirom na stanje spisa, doveo u sumnju pravilnost utvrđene činjenice da su tužiteljica i njezini prednici bili u poštenom posjedu predmetnih nekretnina.

4. Radi utvrđenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica, sud je, obzirom na izmjenu raspravnog suca, nakon što je strankama omogućio da se o tome izjasne, odlučio da se izvedeni dokazi neće ponovno izvoditi već da će se pročitati zapisnici o izvođenju tih dokaza, te je izveo dokaz pregledom i čitanjem isprava i dokumentacije priložene sudskom spisu, i to: zk izvatka za nekretnine upisane u Z.U. 953 K.O. Tugare, prijepisa posjedovnog lista broj 194 za K.O. Tugare, rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika iz Omiša Radoslava Vukovića kao povjerenika ovog suda pod brojem O-143/08, UPP/OS-174/08 od 10. rujna 2008., rješenja O-143/08 od 15. lipnja 2010. i od 13. lipnja 2019., rješenja Općine Omiš od 31. prosinca 1988., izvatka iz katastra zemljišta za nekretnine upisane u Pl-67 K.O. Tugare, povijesti promjena na kat. česticama Područnog ureda za katastar Split od 26.3.2019. rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika iz Zadra Davora Miškovića kao povjerenika Općinskog suda u Zadru O-954/13 od 18. srpnja 2013., rješenja (bez označenog poslovnog broja) na listu 41. spisa u svezi rješenja o nasljeđivanju Kotarskog suda u Omišu O-158/60 od 23. travnja 1962.

4.2. Nadalje, izveden je dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Vinka Ružića te čitanjem njegovog pisanog nalaza i mišljenja sa skicom i usmenim očitovanjem na primjedbe i upite tuženika na ročištu, kao i dokaz saslušanjem parničnih stranaka i svjedoka Marina Tijardovića, Ljubice Jurišić, Ivana Jakovčića.

4.3. Nadalje, u ponovljenom postupku, nakon ukidne odluke, pročitani su ovjereni prijevod sa talijanskog jezika povijesnog zk izvatka (vlastovnice i teretovnice) za ZU 953, K.O. Tugare, koji je tuženik priložio u spis predmeta uz žalbu podnesenu protiv prvostupanjske presude, kao i povijesni zk izvadak za nekretnine označene kao čest.zem. 7165/4 i 7165/8, ZU 953, K.O. Tugare, koji je u spis predmeta dostavila tužiteljica, te je izveden dokaz dopunskim saslušanjem parničnih stranaka, time da stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga te su na ročištu održanom dana 18. rujna 2026. predlagali zaključenje raspravljanja.

5. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupnog provedenog postupka, u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.; dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6. Predmet spora predstavlja zahtjev tužiteljice na utvrđenje da je isključiva vlasnica nekretnina označenih sa čest. zem. 7165/4 i čest.zem. 7165/8, Z.U. 953, K.O. Tugare, uz ovlaštenje na uknjižbu i brisanje prava vlasništva sa imena tuženika.

7. Predmetne nekretnine, kako je to utvrđeno očevidom i vještačenjem po sudskom vještaku za geodeziju Vinku Ružiću, imaju kulturu i to čest. zem. 7165/4 šuma, površine 2239 m² i čest. zem. 7165/8, šuma, površine 851 m², što je upisano u zemljišnim knjigama i katastarskom operatu, time da čest. zem. 7165/4 predstavlja gustu borovu šumu na koju se prilikom očevida nije moglo pristupiti zbog zaraštenosti, a međe prema okolnim česticama 7168/1, 7165/3 i 7165/8 nisu bile vidljive; dok čest. zem. 7165/8 u vrijeme očevida (28. kolovoza 2020.) predstavlja gradilište, a među strankama nije sporno da su Hrvatske ceste d.o.o. glede ove nekretnine pokrenule postupak izvlaštenja radi izgradnje spojne ceste od mosta "Cetina" na dionici D8 Stobreč – Dugi Rat – Omiš do D7, pri čemu međe prema okolnim česticama 7168/4, 7432/3, 7165/4 i 7165/7 također nisu bile vidljive.

7.2. Glede samog vještva i identifikacije predmeta spora, navesti je kako je isto stručno i u skladu s rezultatima očevida i saznanjima do kojih je sud došao ostalim provedenim dokazima, a što se tiče tuženikovog prigovora da dva zračna prikaza položaja parcele dostavljena uz nalaz i mišljenje nisu podudarna, odgovoriti je kako je u svom usmenom izlaganju vještak uvjerljivo pojasnio da prva fotografija predstavlja aviosnimak iz 2017. koji je služben i u uporabi kod kojega je upotrijebio uobičajenu oznaku za sjever (N-North) dok je drugu snimio za potrebe izrade nalaza i mišljenja sa skicom, što je snimljeno iz zraka i na istoj je također prikazan predmet spora i strane svijeta pa za sjever slovna oznaka N i žuta strelica, ukazujući kako je vjerojatno iz razloga što je druga snimljena sa sjeverne strane predmeta spora tuženiku bila nejasna jer je projekcija aviosnimke prema fotografiji drugačija, na što prilikom usmenog vještakovog izjašnjenja na raspravi od 11. svibnja 2021. tuženik nije imao dodatnih primjedbi vještaku ili pitanja, već je tek u podnesku od 21. svibnja 2021. ponovio da se fotografije ne podudaraju, koji prigovor je prihvatom vještakovog obrazloženja otklonjen.

8. Tužiteljica saslušana kao stranka tvrdi kako su predmetne nekretnine dugogodišnji posjed njezinih prednika pa tako pradjeda joj Ante Jurišića, zatim djeda Ivana Jurišića koji je preminuo 1945., a naslijedila ga je tužiteljčina baka Olga Jurišić rođena Radečić koja je po udaji (20-ih godina prošlog stoljeća) i živjela u Naklicama gdje se nalaze sporne nekretnine.

8.2. Tužiteljčin otac Milenko (Miljenko) naslijedio je svoju majku Olgu time da je on inače imao brata Miroslava, pomorca te sestru Danicu koji su se imovine iza smrti svog oca Ivana odrekli jer je takav bio dogovor u obitelji.

8.3. Nakon smrti oca, temeljem dogovora u obitelji je tužiteljica stekla predmetne nekretnine.

8.4. Tvrdi da je posjed bio nesmetan, da je još kao djevojčica odlazila po tzv. šušanj (suho lišće), a baka je tamo znala odvesti svoje i ovce drugih mještana Naklica jer se u to vrijeme tako živjelo i vodilo blago (stoku) na ispašu na to područje. Nakon što je to područje bilo zasađeno u šumu posjed su vršili odlazeći uzimati drva za ogrjev i šušanj sa magarcem Šarlovom, a šušanj da im je služio za blago koje su držali da mu bude toplo i uredno.

8.5. Iskazivala je i kako zbog radova na dionici Gata – Omiš ne može pristupiti na predmetnu nekretninu od razdoblja neposredno prije očevida (očevid 28. kolovoza 2020.), pošto radovi uključuju probijanje tunela i opasni su jer uslijed detonacija izazivaju padanje kamenja, da je tuženika, kojega inače nije poznavala, prvi put vidjela u postupku izvlaštenja gdje je tražio obeštećenje tvrdeći da je vlasnik utuženih nekretnina što je nju iznenadilo i šokiralo pošto su iste vlasništvo njezine obitelji.

9. S druge strane, tuženik u stranačkom iskazu tvrdi da su utužene nekretnine vlasništvo njegove obitelji, počev od Emila Franceschi, preminulog 1960. a inače strica njegovog oca Antuna, a po očevoj smrti utužene su nekretnine pripale tuženiku koji je rođen u Šibeniku, ali od pete godine živi u Zadru.

9.2. Iskazivao je kako su u blizini spornih nekretnina i to u Omišu imali kuću koju su 90-ih godina prodali a do tada su često dolazili u Omiš i obilazili svoje, pa tako i sporne nekretnine specifične po tome što se nalaze na prilično nepristupačnom području i strmini. Poznato mu je kako je njegov otac 1968. godine angažirao geometra i jednog mještana Tugara, čemu je bio nazočan, kada su se obišle i identificirale sve nekretnine u Tugarama koje je njegov otac naslijedio od svog strica Emila, ali kada je kontaktirao sina tog mještana sa željom da svjedoči u ovom postupku isti je to odbio ne želeći se izlagati potencijalno lošim odnosima sa tužiteljicom, koja mu je možda i rođakinja.

9.3. Potvrđuje tuženik da je tužiteljicu upoznao tek u postupku izvlaštenja gdje je vjerojatno bila pozvana kao nasljednica upisanog posjednika zajedno sa bratom i majkom, a tuženik kao uknjiženi vlasnik, kada su izmijenili brojeve telefona jer je sugestija Hrvatskih cesta bila da se stranke dogovore, pa je od punomoćnika tužiteljice dobio ponudu za 50% naknade, što mu je bilo neprihvatljivo, budući je njegovo vlasništvo jače od upisanog posjeda.

10. U postupku saslušani svjedoci u bitnome su iznosili svoja saznanja o posjedu tužiteljicine obitelji.

11. Tako je saslušani svjedok Marin Tijardović (rođen 2. lipnja 1939.) porijeklom iz Naklica koje pripadaju Općini Tugare, po predočenju skice vještaka Ružića s prikazom predmeta spora, kao sastavnog dijela vještva sastavljenog po očevidu, ustvrdio kako zna gdje se nalazi sporna nekretnina nasuprot koje ima svoju nekretninu tvrdeći i kako se u mjestu zna čija je koja nekretnina, pa se tako znalo da je sporna oduvijek bila od Jurišića, i to tužiteljičinog djeda Ivana i oca Miljenka Jurišića.

11.2. Bilo mu je poznato da je tužiteljičin djed Ivan kojega su nakon Drugog svjetskog rata strijeljali bio u braku sa Olgom Jurišić, imao sinove Miljenka i Miroslava te kćer Danicu, Miroslav je bio pomorac i preminuo je, imao je jednu zakonitu kćer, a pričalo se da ima i izvanbračnu kćer, dok se Danica rođena Jurišić udala u mjesto Čeline blizu

Lokve Rogoznice te je imala dvije kćerke, a Miljenko je od djece imao kćer tužiteljicu i sina Borisa.

11.3. Opisujući spornu nekretninu ustvrdio je da se nalazi u strmini, da se do nje dolazilo magarcem kojeg je imala tužiteljčina obitelj, da se koristila za ispašu te da nije bilo šume do sredine 50-ih godina nakon čega su svi počeli pošumljavati pa i prednici tužiteljice i od kad je pošumljena odlazi se skupljati drva za ogrjev. Inače svjedok živi u Naklicama udaljenim oko 2km od Omiša gdje je prijavljen jer mu je tamo liječnica.

11.4. Iskazivao je kako su vlasnici nekretnina svojim sredstvima, pa tako i prednici tužiteljice, pošumljavali područje gdje se nalaze sporne nekretnine sadeći borove i čemprese time da su ranije bili vidljivi kameni međaši koji bi se možda i danas mogli naći iako je sve obraslo u šumu, a bio je određen u kazivanju kako bi svakako mogao identificirati spornu nekretninu u čijoj se blizini nalaze zemlje Jakovčića, Velića koji je prodao Mati Vuliću itd.

12. Tužiteljčina majka Ljubica Jurišić (rođena 10. travnja 1939.), saslušana kao svjedok ustvrdila je da se sporno zemljište nalazi na predjelu Podorina gdje su najčešće odlazili svojim magarcem Šarlovom da bi pokupili drva i "šušanji" što im je služilo za ogrijev i gnojivo a koje je njezin suprug naslijedio od svoje majke Olge a ona prethodno naslijedila svog supruga Ivana.

12.2. Njezin suprug Miljenko Jurišić je predmet spora stekao tako što je svoju majku uzdržavao, radi čega djever Miroslav nije imao potraživanja prema imovini svojih roditelja. Svjedokinja potvrđuje dogovor prema kojem sporna nekretnina pripada tužiteljici navodeći da su na njoj oduvijek postojali kameni međaši, a međašnici da su s jedne strane Jakovčići, a s druge strane Velići.

13. Saslušani svjedok Ivan Jakovčić (rođen 1968.) živi u Naklicama od 1991., a do tada u obližnjem Omišu, potvrdio je kako se jako blizu njegovog zemljišta nalazi predmet spora i to na udaljenosti otprilike za širinu zemljišta, a do samog spornog zemljišta su zemlje obitelji Antičević.

13.3. Sjećao se kako su u vrijeme njegova djetinjstva na svim zemljištima bili vidljivi kameni međaši, sada je to borova šuma, a prije nje je bila hrastova i na tom području su zemlje mještana Naklica i Zakučca te kako je na spornu zemlju otac tužiteljice uvijek dolazio sa svojim magarcem Šarlovom kojeg je imao godinama, a služio mu je da na njega utovari drva koja su mu trebala za ogrjev, dok mu tuženik nije bio poznat.

14. Prema upisima posjeda proizlazi kako su prednici tužiteljice bili upisivani kao posjednici predmeta spora od 1960. pa nadalje neprekidno.

14.2. Tako prema spisu priloženoj Povijesti promjena na katastarskim česticama dostavljenoj od Područnog ureda za katastar Split, Ispostava za katastar nekretnina Omiš, Klasa:936-02/19-05/121 od 26. ožujka 2019. (list 24), na kč. br. 7165/4, 7165/8 u katastarskom operatu k.o. Tugare provedene su sljedeće promjene nositelja prava na zemljištu:

- kč. 7165/4 bila je upisana u katastarskom operatu od prvog poslijeratnog upisa 1950-ih godina u Posjedovnom listu br.-391 kao općenarodna imovina,

- prema knjizi iskaza promjena red.br. 10 iz 1960. utvrđeno je da se prema redovnoj prijavi stranke kč. 7165/4 briše iz Posjedovnog lista-391 i upisuje u Posjedovni list -67 na ime Olga Jurišić udova Ivana (baka tužiteljice),
- prema knjizi iskaza promjena red.broj 32 iz 1972. utvrđeno je da prema redovnoj prijavi stranke iz Posjedovnog lista-67 briše se Olga Jurišić i upisuje Miljenko Jurišić pok. Ivana (otac tužiteljice),
- u postupku održavanja (revizija) katastra zemljišta obnovljen je knjižni dio kat. operata za k.o. Tugare koji se primjenjuje od 1991. a prvi poslijeratni knjižni dio katastarskog operata stavlja se van primjene,
- kč. 7165/4 nakon provedene revizije se upisuje u Posjedovni list br.-88 na ime Miljenka Jurišića pok. Ivana (oca tužiteljice),
- unosom pisanog dijela katastarskog operata u elektronički oblik 1991. kč. 7165/4 upisana je u Posjedovni list br- 194 na ime Miljenka Juršića pok. Ivana do izdavanja Uvjerenja,
- na kč. 7165/4 dolazi do promjena oblika i površine parcelacijskim elaboratom provedenim u klasi UP/I-932-07/15-02/80 , temeljem rješenja od 06.05.2015.u k.o. Tugare UP-I-932-07/15-02/80, kada je nastala novoformirana kč. 7165/4 i 7165/8 od kč. 7165/4,
- novonastala kč. 7165/8 upisana je u Posjedovni list-194 na ime Miljenka Jurišića pok. Ivana (oca tužiteljice) do dana izdavanja uvjerenja

14.3. Također i prema izvratku iz katastra zemljišta br 1/528/1980. od 21. studenog 1980., posjedovni list 678, Jurišić Miljenko pok Ivana (otac tužiteljice) bio je upisan kao posjednik, između ostalih i čest. zem.7165/4 pašnjak 2 klase, površine 3090m².

15. Spisu prileži i Rješenje Općinske uprave društvenih prihoda klasa Up-I-06-16 od 31.12.1988., prema kojemu je Miljenku Jurišiću iz Tugara utvrđena osnovica poreza iz osobnog dohotka od samostalnog obavljanja poljoprivredne djelatnosti i razrezani porezi, doprinosi i druge obveze za 1988. za zemljište katastarskog prihoda od 55.391,00 što predstavlja poreznu osnovicu i utvrđena zaduženja po osnovi poreza, doprinosa za zdravstveno osiguranje i za mirovinsko osiguranje u ukupnom iznosu od 12.878,00, pri čemu nije poznato na kojim nekretninama je traj prihod ostvaren, a nitko i ne tvrdi da se na spornom zemljištu obavljala poljoprivredna djelatnost u smislu obrade i ostvarenja prihoda prinosom niti je to pretpostaviti obzirom na saznanja iz rezultata postupka da se radi o prilično nepristupačnom području i strmini (svjedok Tijardović) pa je smatrati kako navedeno rješenje nije od značaja za postupak.

16. Spisu prileže rješenje o nasljeđivanju i rješenja o ispravku spomenutog rješenja o nasljeđivanju iza smrti pok. Miljenka Jurišića pok. Ivana preminulog 30. travnja 2008. (O-143/08, UPP/OS 174/08) od 10. rujna 2008., od 15.lipnja 2010. i od 13.lipnja 2019., sve doneseno po javnom bilježniku iz Omiša Radoslavu Vukoviću kao povjereniku ovog suda čijim je pregledom utvrđeno da je nekretninu označenu sa čest. zem.7165/4

upisanu u posjedovni list 194 KO Tugare naslijedila upravo tužiteljica kao kći ostavitelja.

17. Tuženik je priložio ispravu (list 41 i 42 spisa) bez oznake tijela koje ju je donijelo, datuma i štamblja, naziva Izvadak iz zemljišnih knjiga za K.o. Tugare, u kojoj je za nekretnine u ZU 220, 221, 222 i 953 (u potonjem je i čest. zem. 7165/4 pašnjak) kao vlasnik upisan Franceschi dr. Ante pok. Ante, dok se na str. 41. navodi kako je nasljednik nekretnina po rješenju o nasljeđivanju bivšeg Kotarskog suda u Omišu O-138/60 od 23. travnja 1962. iza smrti pok. Frančeski Emila preminulog 26. lipnja 1960. Frančeski dr. Ante, liječnik u Zadru, pri čemu se od nekretnina navode, između ostalih one upisane u ZU 953 k.o. Tugare.

17.2. Također je uz tuženikov podnesak zaprimljen u sudu 04. 08. 2021. u kojem navodi kako dostavlja fotodokumentaciju povijesnog izvotka iz zemljišnih knjiga u Omišu tvrdeći kako je u istom vidljivo da je Ante Jurišić iz Tugara, prednik tužiteljice, na temelju ugovora potpisanog svojevolumno i bez prisile kod javnog bilježnika u Omišu te na temelju sudskog rješenja od 18. listopada 1892. brisan iz zemljišne knjige na čest. zem. 7164/4 u korist Stefana Baučića iz Omiša kojega je naslijedila kći Ivanica Baučić udana Franceschi a poslije njezine smrti i diobe sin Emil Franceschi, stric tuženikova oca.

17.3. Pregledom rješenja o nasljeđivanju O-954/2013 UPP/OS 224/13 javnog bilježnika iz Zadra Davora Miškovića kao povjerenika Općinskog suda u Zadru, donesenog iza smrti tuženikovog oca Antuna Franceschija pok. Antuna preminulog 5. lipnja 2013. utvrđeno je kako je nekretninu koja je predmet ove parnice (u toč. I kao knjižno vlasništvo ostavitelja opisana pod. 1.1.13.) naslijedio ovdje tuženik (list 38-40 spisa), što je i provedeno u zemljišnim knjigama tako što je pravo vlasništva utužene nekretnine preneseno sa imena tuženikovog oca na tuženika, kako to proizlazi iz priloženog izvotka iz zemljišne knjige, pa proizlazi kako je tuženik uredno prikazao i dokazao nasljednopravne sukcesije, dok na okolnosti posjeda njegovih prednika u spisu nema dokaza niti ih je tuženik ponudio, kako u provedenom postupku prije ukinutne odluke, tako i u ponovljenom postupku.

18. Dosljedno, tuženik je u dopunskom stranačkom iskazu saslušan na raspravi održanoj dana 18. rujna 2026., naveo da je posljednji put pristupio na nekretnine 1968. – 1969. godine, a da sumnja da je njegov otac nakon toga za života pristupio na ovdje prijeporne nekretnine.

15. Člankom 377. st. 2. ZPP, propisano je da je prvostupanjski sud dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju.

16. Čitanjem posjedovnice povijesnog zk izvotka ZU 220, K.O. Tugare (list 235 spisa te preslik priložen uz podnesak tužiteljice od 27. veljače 2026.) proizlazi da su u sedmom zemljišnoknjižnom tijelu bile upisane nekretnina oznake čest. zem. 7164/4 (pašnjak) i čest. zem. 7165/4 (pašnjak), dok iz prijepoda vlastovnice za ZU 220, K.O. Tugare, na talijanski jezik, koji je tuženik priložio uz žalbu (list 129) proizlazi upis od 15. rujna 1892. broj 3208, i to da je na temelju ugovora sklopljenog 10. rujna 1892. broj 211, potpisanog pred javnim bilježnikom Antoniom (nečitko) i sudskog dekreta od 18. listopada 1892. broj 3208, uknjižuje se brisanje prava vlasništva od prvog do sedmog

tijela zemljišnoknjižnog tijela koji su do sada bili upisani na ime Jurišić Ante pok. Ivana iz Tugara te se knjiži pravo vlasništva u korist Stefano Baučić pok. Joze iz Omiša (znači i nekretnine oznake čest.zem. 7165/4, od koje su nastale ovdje sporne nekretnine, i to parcelacijskim elaboratom provedenim u klasi UP/I-932-07/15-02/80 , temeljem rješenja od 06. svibnja 2015).

Nadalje, pod stavkom 11. u prijevodu vlastovnice, razvidan je upis da je na temelju sudske odluke br. 5720 od 8. travnja 1897. godine, uknjiženo pravo vlasništva prvog, drugog, trećeg, četvrtog, petog , šestog i sedmog zemljišnoknjižnog tijela na ime Baučić Ivanica udovica pok. Ivana Franceschi iz Omiša.

17. Nadalje, unosom pisanog dijela katastarskog operata u elektronički oblik 1991. godine, kč. 7165/4 upisana u Posjedovni list br- 194 na ime Miljenka Jurišića pok. Ivana do izdavanja Uvjerenja, da na kč. 7165/4 dolazi do promjena oblika i površine parcelacijskim elaboratom provedenim u klasi UP/I-932-07/15-02/80 temeljem rješenja od 06.05.2015.u k.o. Tugare UP-I-932-07/15-02/80, kada je nastala novoformirana kč. 7165/4 i 7165/8 (ovdje sporne nekretnine) od kč. 7165/4, te da je novonastala kč. Br. 7165/8 upisana u Posjedovni list broj 194. na ime Miljenka Jurišića pok. Ivana do dana izdavanja uvjerenja, stoga je zaključiti da su ovdje sporne nekretnine označene kao čest.zem. 7154/4 i 7165/8, ZU 953, nastale cijepanjem izvorne čestice oznake 7165/4, a koju nekretninu je, prema podacima iz vlastovnice (prijevoda na talijanski jezik) prednik tužiteljice Jurišić Ante pok. Ivana iz Tugara 1892. godine, otuđio Stefanu Baučiću pok. Joze (predniku tuženika).

18. Obzirom na navedeno, a sukladno uputi drugostupanjskog suda, te cijeneći izneseni činjenični supstrat tužbe, u ponovljenom je postupku valjalo utvrditi odlučnu činjenicu je li tužiteljica bila upoznata sa navedenim raspolaganjem, obzirom da o toj činjenici ovisi i njezino poštenje.

19. Naime, na temelju pravnog pravila iz stavka 1463. OGZ, kao i prema odredbi članka 28. ZOVO, za stjecanje prava vlasništva posjed mora biti barem pošten, odnosno savjestan, a poštenje (savjesnost) je subjektivni element stjecanja prava vlasništva koji ovisi o posjednikovom znanju ili mogućnosti saznanja za takve okolnosti iz kojih se može pouzdano izvesti zaključak da je stvar koju posjeduje njegova, odnosno da to nije.

Stoga je pretpostavka o poštenju posjeda radi stjecanja prava vlasništva dosjelošću ispunjena ako posjednik kroz svo vrijeme dosjelosti smatra da je stvar koju posjeduje njegova, odnosno ako ne zna ili ne može znati da nije njegova.

20. Tužiteljica je u dopunskom stranačkom iskazu u ponovljenom postupku u bitnome navela da joj nije poznata činjenica da je njezin prednik Ante Jurišić pok. Ivana predmetne nekretnine oznake 7165/4 i 7165/8, K.O. Tugare, kupoprodajnim ugovorom iz 1892. godine otuđio Stefanu Baučiću niti joj je poznato ime Stefan Baučić kao što joj nije poznat ni ovdje prisutan tuženik. Dodatno, da je cijela njezina obitelj, otac, brat i roditelji , živjeli od tih nekretnina , od polja, od šume, da su uzdržavali svoje blag koristeći te nekretnine. Otac da je umro 2008. godine, nakon njegove smrti da ona i brat nisu smatrali potrebnim provjeravati stanje u zemljišnoj knjizi, a da je cijelo selo znalo da se radi o nekretninama njihovog pokojnog oca. Tužiteljčin pokojni pradjed da se zvao Ante Jurišić, pokojna baka da se zvala Olga Jurišić i ona da je tu došla iz

Šibenika, a da se djed zvao Ivan Jurišić. Baka da u selu nije imala nikoga tko bi je zastupao, da ne bi mogla koristiti ove nekretnine da nisu bile njezino vlasništvo, već tuđe, odnosno da bi se sigurno netko bio javio da se radilo o njegovim nekretninama, a ne o nekretninama bake i djeda. Tužiteljici nije poznato tko je Ivanica Baučić niti da se općenito nitko u Naklicama tako preziva.

21. Tuženik je u dopunskom stranačkom iskazu u bitnome naveo kako je Stefan Baučić pok. Joze bio njegov pradjed, a da ja Ivanica Baučić bila njegova pranona, jedinica, koja se udala u obitelj Franceschi i onda je iz toga braka sa njegovim pradjedom imala troje ili četvero djece, jedan od njih da je bio njegov nono, a drugi da je bio Emil Franceschi koji da je radio kao apotekar u Omišu. On nije imao djece pa je svu svoju imovinu ostavio tuženikovom ocu, svome nećaku. Umro je 1962. godine, a tuženik se sjeća da je sa svojim ocem i geodetom iz Omiša imena Car te još nekim lokalnim stanovnikom iz Naklica ili Tugara posjetio predmetne nekretnine jer je otac angažirao geodeta da se to identificira, ovo da je bilo u razdoblju njegove srednje škole, 1968. ili 1969. godine. Njegov dojam da je bio, kada je došao na nekretninu, da se radi o gustoj borovoj šumi, jako strmom terenu koji nije moguće obrađivati, a već tada da je šuma bila jako gusta i bila su vidljiva razvijena visoka stabla borove šume po cijeloj parceli, visoka do 30 m, a isto tako da pamti da su na pojedinim mjestima radi strmine morali ići četveronoške radi te strmine. Nakon toga da nikada više nije pristupio na ove nekretnine, a dolazio je u Omiš, ne zna je li pristupio njegov otac, sumnja da je pristupio. Prvi put da je tužiteljicu vidio 2019. godine, kada su ih Hrvatske ceste pozvale vezano za naknadu za izvlaštenje, nije mu poznato prezime tužiteljice ni njezinih prednika. Tada da ju je pitao zašto nisu parcelu stavili u neku namjenu, a da mu je ona odgovorila da je ta parcela nezgodna jer da gleda na sjeveroistok, a da oni imaju neke druge parcele koje su koristili na tom području u koje su povoljnije za obradu.

22. Tužiteljica temelji tužbeni zahtjev na dosjelošću i nasljeđivanjem stečenom pravu vlasništva, preko svojih prednika i to pradjeda Ante Jurišića, djeda Ivana Jurišića preminulog 1945., supruge mu Olge Jurišić, bake tužiteljice te oca joj Miljenka Jurišića, tvrdeći kako su se očev brat i sestra odrekli nasljedstva iza smrti majke, a nakon očeve smrti 30. travnja 2008. da ga je nasljeđivanjem stekla tužiteljica, koja sporne nekretnine drži u nesmetanom samostalnom posjedu, koji iskaz, pored njezine majke Ljubice Jurišić u bitnome potvrđuju i drugi saslušani svjedoci mještani Naklica kao naselja u blizini predmeta spora, pri čemu je posebno bitan iskaz svjedoka Marina Tijardovića i samog vlasnika nekretnine nasuprot sporne i koji je iskazivao iscrpno i opširno o načinu iskorištavanja i međašnicima a zbog svoje životne dobi (rođen je 1939.) bio je u prilici kroz dugo razdoblje stjecati saznanja o izvršavanju faktičnog posjeda.

23. U blizini je i nekretnina svjedoka Ivana Jakovčića koji je također bio kategoričan u iskazivanju o faktičnom posjedu prednika tužiteljice, ali u kraćem razdoblju pa tako govori o posjedu njezina oca što je i logično pošto je rođen 1961. pa i nije mogao imati saznanja kao oni nekoliko desetljeća stariji od njega.

24. Glede elaboriranja tuženika o nekvaliteti borove šume kao drva za ogrjev ili borovih iglica za prostiranje pod domaće životinje te neprimjerenosti nekretnina zasađenih borovima za ispašu, navesti kako je u katastru kao kultura upisan pašnjak, iz iskaza svjedoka Tijardovića proizlazilo bi da je počelo zasađivanje borovima i čempresima od polovine 50-tih godina prošlog stoljeća i da je svatko zasađivao svoje, pa nema čvrstih

dokaza o tome kada je došlo do zasađivanja na spornom zemljištu, pri čemu je imati u vidu i da je potrebno vrijeme za rast sadnica do stvaranja šume, a nitko ne tvrdi da drugog raslinja nije uopće bilo, pri čemu treba cijeliti i da se radilo o dužem vremenskom razdoblju za vrijeme tužiteljinih prednika prije zaraštenosti, vremenski udaljenom od davanja iskaza svjedoka, što je objektivno promatrati kao svojevrsnu prepreku njihovom preciznom sjećanju glede vremenskog smještanja načina ekonomskog iskorištavanja radi čega je dostatnim i objektivnim, jer za protivno nema osnova u rezultatima postupka niti je tuženik ponudio konkretnih dokaza koji bi ukazivao na subjektivnosti svjedoka, prihvatiti njihovo kategorično kazivanje o tome da su prednici tužiteljice bili posjednici, da se u mjestu Naklice znalo da su oni vlasnici te da drugih osoba koji bi na bilo koji način manifestirali svoju vlasničku volju ili ih ometali u tome nije bilo.

25. Navedenom je dodati, što se tiče prigovora nekvaliteti borovog drva za ogrjev ili inače nekorisnosti, kako je opće poznato (tražilica Google), da je u pitanju meko drvo koje kao ogrjev daje manje topline od tvrdog, ali promatrano iz vremena tužiteljinih prednika posebno bake, djeda i djetinjstva njezinih roditelja te svjedoka Tijardovića, kada su stanovnici malih mjesta kao Naklice uglavnom živjeli od poljoprivrede i u skromnim imovinskim prilikama te se u zimi grijali drvima, osnovano je pretpostaviti da im je to drvo zasađeno na njihovom zemljištu zbog blizine mjestu stanovanja i fizičke dostupnosti zbog jednostavnijeg dopremanja tovarnim životinjama, a s tim u svezi njegovog iskorištavanja u svrhu zagrijavanja domova bilo prihvatljivo uslijed izostanka troškova kako pribave, tako i dopreme a time izostanka novčanih izdataka u tu svrhu.

26. Kako je iz provedenih dokaza razvidno, tužiteljica osim svog iskaza nije ponudila pisanih isprava na okolnosti kako su i kada njezini prednici stupili u posjed niti na okolnosti nasljednopravnih sukcesija počev od pradjeda, djeda i bake, sve do iza smrti njezinog oca Miljenka, kada je nakon donošenja rješenja o nasljeđivanju iza njegove smrti 10. rujna 2008. čest. zem 7165/4 ušla u ostavinsku masu i bila raspoređena u korist njezinog brata Jurišić Borisa, da bi uslijedio ispravak glede čest. zem. 6337/2 rješenjem od 15. lipnja 2010 te ponovo ispravak rješenjem od 13. lipnja 2019. i glede čest zem. 7165/4 koja je utvrđena ostavinskom masom pripala ovdje tužiteljici (umjesto ranije njezinom bratu), ali bi, kako je već navedeno, iz suglasnih kazivanja svjedoka, koji su potvrdili tužiteljicine navode i iskaz, te promatrano u njihovoj povezanosti s upisom stanja posjeda te činjenicom da tuženik ničim nije dokazao bilo kakvu aktivnost kojom bi manifestirao svoj status vlasnika i faktičnog posjednika (naveo je da nije pristupio na sporne nekretnine od 1968. godine, a sumnja da je za života pristupio njegov otac) ili ukazao na protivno od onog što su svjedoci iskazali ili neistinitost glede upisa posjeda, bilo zaključivati glede stanja posjeda kako su ga nesmetano izvršavali prednici tužiteljice te kasnije tužiteljica.

27. Glede pravnog osnova stjecanja, navesti je kako je dosjelost u širem smislu gledano, stjecanje prava njihovim vršenjem kroz zakonom određeno vrijeme, a u užem smislu, kao osnova za stjecanje vlasništva, dosjelost je stjecanje tog prava vršenjem posjeda kroz zakonom određeno vrijeme.

27. 2. Ratio pravnog instituta dosjelosti je taj da se jedno faktično stvarno stanje uskladi s pravnim, tako da se pravni nedostatak faktičnog posjednika otklanja upravo dosjelošću. Stoga institut dosjelosti kao jedan od originarnih načina stjecanja prava

nalazi svoje puno opravdanje u primjeni jer se upravo tim institutom rješava nesklad između ekonomskog-faktičnog korištenja stvari i pravnog vlasništva.

28. U dopunskom stranačkom iskazu, nakon ukidne odluke, tužiteljica je iskazala da joj nije bilo poznato da je njen pradjed Ante Jurišić sporne nekretnine prodao predniku tuženika, Stefanu Baučiću, pok. Joze, što proizlazi iz dostavljenog povijesnog zk izvataka citiranog pod točkom 16. i 17. obrazloženja ove odluke, a tuženik, na kojemu je teret dokaza nepoštenja tužiteljice (i njenih prednika), nije pružio nikakve protudokaze za navedenu, odlučnu činjenicu (kako u odnosu na tužiteljicu, tako i u odnosu na njezinog djeda Ivana Jurišića, bake Olge Jurišić i oca Miljenka Jurišića).

Naime, nepošten je posjednik koji zna ili mora znati da nema pravo (samostalno) posjedovati nekretninu. Činjenica da je posjedovana nekretnina upisana u zemljišnim knjigama na drugu osobu ne čini sama po sebi posjed nepoštenim, a do nepoštenja posjeda ne dovodi ni propust posjednika da povjerava stanje u zemljišnim knjigama. (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-955/2025-2 od 14. listopada 2025.).

29. Dosljedno, prilikom uračunavanje posjeda prednika tužiteljice, potrebno je cijeliti činjenicu da je njezin pradjed Ante Jurišić ovdje sporne nekretnine otuđio Stefanu Baučiću, predniku tuženika, iz čega je zaključiti kako njegov posjed nije bio pošten ni savjestan, međutim u spisu nema dokaza da bi i posjed ostalih prednika tužiteljice, i to djeda Ivana Jurišića, bake Olge Jurišić i oca Miljenka Jurišića, bio nepošten.

30. Kako je već navedeno, za stjecanje prava vlasništva posjed mora biti barem pošten, odnosno savjestan, a poštenje (savjesnost) je subjektivni element stjecanja prava vlasništva koji ovisi o posjednikovom znanju ili mogućnosti saznanja za takve okolnosti iz kojih se može pouzdano izvesti zaključak da je stvar koju posjeduje njegova, odnosno da to nije.

Poštenje se presumira pa onaj tko tvrdi suprotno, dužan je to i dokazati. Stoga u slučaju kad sud na temelju predloženih i izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi nepoštenje posjeda, smatra se da je posjed pošten (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-955/2025-2 od 14. listopada 2025.).

31. U konkretnom slučaju, tuženik, na kojemu je teret dokaza oborive presumpcije o savjesnosti posjeda tužiteljice i njezinih prednika, je prilaganjem povijesnog zk izvataka dokazao isključivo činjenicu da je pok. pradjed tužiteljice, Ante Jurišić, bio nepošten (nesavjestan) posjednik, ali nije dokazao činjenicu da bi daljnji neposredni prednici tužiteljice, i to njezin djed Ivan Jurišić, baka Olga Jurišić te otac Miljenko Jurišić, znali ili morali znati da im ne pripada pravo na posjed.

Ovo stoga što je za savjesnost dovoljno da je posjednik uvjeren da stvar drži na temelju valjanog naslova, a nasljednik postaje savjesnim posjednikom od trenutka otvaranja nasljedstva i kada je ostavitelj bio nesavjestan posjednik, a nasljednik to nije znao niti je mogao znati, a vrijeme za dosjelost počinje teći od trenutka otvaranja nasljedstva (Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj Rev-943/1981 od 22. rujna 1981.).

Dosljedno, savjesnost posjeda kompleksan je skup činjeničnih utvrđenja i pravnih ocjena, a savjesnost posjeda se pretpostavlja. Posjed je savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati da stvar koju posjeduje nije njegova.

32. Kako se tužiteljica poziva na izvršavanje faktičnog posjeda preko svojih prednika, a u postupku je utvrđeno da je posjed tužiteljice i njenih prednika pošten uz uračunavanje posjedovanja prednika, i to od njezinog djeda Ivana Jurišića, preko bake Olge Jurišić te oca Miljenka Jurišića, time da u spisu nema podataka kada je pok pradjed Ante Jurišić preminuo, odnosno koji bi točno bio trenutak otvaranja nasljedstva iza smrti nesavjesnog posjednika, ali bi prema rezultatima postupka (stranački iskaz tužiteljice) proizlazilo da je djed Ivan Jurišić preminuo 1945. godine, te da ga je naslijedila baka tužiteljice Olga Jurišić, time da je prvi upis posjeda bio na njezinu baku Olgu Jurišić 1960., a tužbu je podnijela 25. ožujka 2019., to je vrijeme dosjlosti tužiteljici na koju se poziva, sukladno odredbi iz čl. 388. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine“ broj 91/96., 68/98.,137/99., 22/00.,73/00.,114/01.,79/06.,141/06., 38/09.,153/09.,143/12.,152/14. i 81/15. pročišćeni tekst-dalje: ZV) promatrati kroz tri pravna režima-po pravnim pravilima OGZ-a, Zakonu o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Službeni list“ SFRJ br.6/80, „Narodne novine“ br. 53/91., dalje: ZOVO) i Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

33. Proizlazi, obzirom da se tužiteljica poziva na posjed svoga djeda i bake, da se zapravo poziva na dosijedanje koje je započeto u primjeni pravnih pravila OGZ-a, koja se primjenjuju temeljem Zakona o načinu primjene pravnih pravila donesenih prije 6. travnja 1941.(„Narodne novine“ br. 73/91).

33.2. Prema pravnom pravilu iz paragrafa 1460. OGZ-a bilo je potrebno ostvarenje slijedećih pretpostavki: a) sposobnost stvari; b) posjed određene kvalitete; c) rok dosjlosti- (30 ili 40 godina); d) sposobnost stjecatelja, a za izvanrednu dosjlost uz pošten posjed tražilo se vrijeme od 30 godina.

33.3. Pošten prema pravnom pravilu iz paragrafa 328 OGZ-a je onaj tko iz vjerojatnih razloga drži stvar kao svoju.

33.4. Kako nema osnova pretpostavci da se radilo o kvalificiranom posjedu, tada je za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, kada bi se izvorno primjenjivala pravna pravila (pravno pravilo iz paragrafa 1468) bilo potrebno 30 godina.

33.5. Međutim, ako se kao rok dosjlosti računa vrijeme od 20 godina, uz pošten posjed prema prihvaćenom pravnom stajalištu zauzetom na Proširenoj Općoj sjednici bivšeg Saveznog Vrhovnog suda FNRJ od 3. travnja 1960., za čiju primjenu sud ne nalazi zapreka, pa polazeći od kazivanja saslušanih svjedoka, posebno opširnog i iscrpnog kazivanja svjedoka Tijardovića o izvršavanju faktičnog posjeda po prednicima tužiteljice, na način koji su položaj i kultura tih nekretnina omogućavali, pa to gledano čak od upisa posjeda na tužiteljčinu baku (1960.) za koju kao i njezine slijednike nema nikakvog dokaza da su bili ometani u posjedu i da ga nisu izvršavali kao svoju vlast u kontinuitetu, onda bi bilo zaključivati da je dvadesetogodišnji rok počeo teći najkasnije časom otvaranja nasljedstva iza smrti pok. Ivana Jurišića (umro 1945.), kada ga je naslijedila Olga Jurišić, te je isticao krajem 1965. godine.

33.6. Dosljedno, čak i ako bi se kao početak dosjedanja uzeo i kasnije trenutak – onaj kada je baka tužiteljice, Olga Jurišić, upisana u katastar kao prvi posjednik (1960.), onda bi navedeni rok isticao krajem 1980. godine.

34. Kako je 1. rujna 1980. stupio na snagu Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima koji je u odredbi iz čl. 28. st.4. propisao da savjesni posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina, proizlazi da je taj rok protekao u režimu spomenutog Zakona.

35. Spomenuti je isto tako i da su odredbom iz čl. 159. ZV-a propisane pretpostavke za stjecanje vlasništva dosjelošću pa je tako u st. 3 propisano da samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed barem pošten stječe vlasništvo dosjelošću protekom dvadeset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, što ukazuje da je u svim režimima kod izvanredne dosjelosti uz neprekidni rok faktične vlasti bio potreban i savjestan odnosno pošten posjed, pa proizlazi da su u sva tri režima isti sadržaji glede roka i kvalitete posjeda pri čemu je rok objektivna kategorija a kvaliteta, kod izvanredne dosjelosti pošten odnosno savjestan posjed koji se pretpostavlja što znači da posjednik ne zna ili ne može znati da stvar koju posjeduje nije njegova.

36. U konkretnom slučaju, iz rezultata postupka ne proizlazi niti tuženik na tu okolnost nudi dokaze, da je posjed tužiteljinih prednika, djeda Ivana Jurišića i bake Olge Jurišić, niti tužiteljčinog oca Miljenka Jurišića, bio nepošten.

U toj situaciji, polazeći od saznanja do kojih je sud došao saslušanjem svjedoka, posebno svjedoka Tijardovića, koji je kao vlasnik spornoj susjedne nekretnine i osoba njegove životne dobi (rođen 1939.) objektivno bio i u prilici znati stvarno stanje posjeda te imati i saznanja o tome koga se smatralo vlasnikom u mjestu, pa povezujući to sa stanjem upisa posjeda na prednike tužiteljice još od 1960. (baka Olga Jurišić) pa nadalje neprekidno te odsustvo bilo kakvih manifestacija vlasničkih ovlaštenja od strani tuženika (u stranačkom je iskazu naveo da je posljednji put pristupio na nekretnine 1968. – 1969. godine), sud nalazi da prednici tužiteljice, i to njezin djed Ivan Jurišić, baka Olga Jurišić i otac Miljenko Jurišić, nisu imali razloga posumnjati da nekretnina koju su koristili nije njihova, odnosno sada dvije nekretnine nakon cijepanja koje je izvršeno 2015. godine.

Dosljedno, sud nije ni u ponovljenom postupku našao niti je tuženik dokazao postojanje okolnosti iz kojih bi navedeni prednici tužiteljice mogli pouzdano zaključiti da stvar koju posjeduju nije njihova (izuzev prednika Ante Baučića, pradjeda), pa se dakle na njihovoj strani radi o istinitom posjedu budući isti nije stečen silom, prijevarom ili zloupotrebom povjerenja te je isteklo vrijeme potrebno za dosjelost te da su iste stekli kao pošteni posjednici kako je gore navedeno, a nakon toga je temeljem nasljeđivanja iza smrti oca po tom osnovu predmet spora stekla tužiteljica (čl.128. ZV), pri čemu je navesti kako i po odredbi čl. 160. st.3. ZV nasljednik postaje poštenim posjednikom od trenutka otvaranja nasljedstva i u slučaju kad je ostavitelj bio nepošteni posjednik, ali ne i ako je to nasljednik znao ili morao znati, a kod tužiteljice takvih saznanja o tuđem posjedu ili vlasništvu u vrijeme stjecanja nije bilo, kao niti kod njenih prednika, djeda Ivana Jurišića, bake Olge Jurišić i oca Miljenka Jurišića.

37. Treba reći i kako se dosjelošću stječe vlasništvo ispunjavanjem pretpostavki za to, dakle i bez upisa u zemljišne knjige (sada čl. 129. ZV), a stjecatelj je ovlašten ostvariti

upis stečenog prava vlasništva (čl. 130. ZV), a ako se on tim pravom ne posluži nije manje vlasnik.

38. Nadalje, u situaciji kada je stečeno vlasništvo dosjelošću već po prednicima tužiteljice, jer pravni učinci dosjelogosti kao izvornog načina stjecanja prava vlasništva nastupaju po samom pravu istekom vremena, tada, pošto je tijekom očevida utvrđena zaraštenost i nemogućnost pristupa te nepostojanje međašnika, nije bitno jesu li oni ili tužiteljica nakon toga bili u kontinuiranom posjedu jer je to bitno samo do vremena stjecanja, budući takva zapuštenost zemljišta ne dovodi sama po sebi do gubitka prava vlasništva koje je stečeno na temelju dosjelogosti, jer pravo vlasništva ovlašćuje svog nositelja da sa stvari koja je njegovo vlasništvo čini što ga volja, ako to nije protivno tuđim pravima i zakonskim ograničenjima (čl. 30.ZV-a).

39. Zbog svega iznesenoga, tužbeni je zahtjev valjalo u cijelosti prihvatiti i odlučiti kao pod točkom I izreke.

40. Nakon što je odlučeno o glavnoj stvari, valjalo je donijeti odluku o troškovima parničnog postupka.

41. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na članku 154. st. 1. ZPP u vezi sa člankom 164. ZPP. Imajući na umu citirane zakonske odredbe, tuženik je dužan tužiteljici, koja je uspjela u postupku, u cijelosti naknaditi troškove parničnog postupka.

42. Prilikom odlučivanja o troškovima postupka, uzeta je u obzir u tužbi označena vrijednost spora u iznosu od 11.000,00 kn / 1.459,95 EUR te Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/23., 107/25.; dalje: Tarifa), prema kojoj vrijednost jednog boda iznosi 2,00 EUR.

43. Tako je tužiteljici valjalo priznati kao trošak zastupanja slijedeće radnje:

- za sastav tužbe od 25. ožujka 2019. (Tbr 7/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR;
- za zastupanje na ročištu od 15. lipnja 2020. (Tbr 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR,
- za zastupanje na ročištu od 28. kolovoza 2020. (Tbr 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR,
- za sastav podneska od 29. listopada 2020. kojim se očituje na nalaz i mišljenje sudskog vještaka (Tbr 8/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR,
- za zastupanje na ročištu od 8. veljače 2021. (Tbr 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR;
- za zastupanje na ročištu od 11. svibnja 2021. (Tbr 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR;
- za zastupanje na ročištu od 12. listopada 2021. (Tbr 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR,
- za pristup na ročište radi objave presude od 21. prosinca 2021. (Tbr 9/3 Tarife), iznos od 100,00 EUR,
- za zastupanje na ročištu od 30. siječnja 2026. (Tbr 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR;
- za sastav podneska od 27. veljače 2026. (Tbr 8/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR;
- za zastupanje na ročištu od 18. rujna 2026. (Tbr 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR,

- za sastav prigovora protiv rješenja o plaćanju sudske pristojbe od 28. siječnja 2022. (Tbr 10/4 Tarife), iznos od 25,00 EUR, odnosno ukupno 2.125,00 EUR.

44. Nadalje, tužiteljici je valjalo priznati i trošak predujma na ime uviđaja na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke u iznosu od 2.972,80 kn / 394,56 EUR, te pristojbu tužbe i presude u ukupnom iznosu od 106,18 EUR, čime se došlo do sveukupnog iznosa od 2.625,74 EUR na ime troškova ovog parničnog postupka.

45. Ostale radnje tužiteljici nisu odmjerene budući po stavu ovog suda nisu bile potrebne za vođenje parnice, a mahom se radi o podnescima kojima tužiteljica ili dostavlja određenu dokumentaciju ili iznosi svoje pravno viđenje spora. Nadalje, tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska kojim daje odgovor na žalbu, jer isti nije ni bio potreban za vođenje ovog postupka.

46. Odluka o zateznoj kamati na dosuđeni iznos troškova postupka je izostala jer je tužiteljica nije ni zahtijevala (članak 151. st. 3. ZPP).

47. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao pod točkom II izreke.

U Splitu, 26. listopada 2026.

Sutkinja
Ivana Jukić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Općinskom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužiteljici po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088f-2fe17**

Kontrolni broj: **06af2-fde56-a1051**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.